ꝗ secū ad iudiciū causas rapine detulerūt. Hoꝝ
itaqꝫ exempla audiāt quos in verbis suis pro
culdubio ⁊ ipsi cōtēpnant. vt cū post verba ad
cor redeūt. imitarꝭ saltē quos iudicāt erubescāt.

Aliterꝭ qui licet nec aliena rapiunt nec sua lar
giūtꝭ: aliterꝭ q̄ ⁊ ea que habēt vt sua tribuūt ⁊
aliena rape nō desistūt. Cap. 22.

Aliter āmonēdi sūt qui nec aliena appetūt
nec sua largiūtur: atqꝫ aliter āmonēdi sūt
qui ⁊ ea que habēt tribuūt ⁊ tamē aliena rape
re non desistūt. Ammonēdi sūt nāqꝫ qui nec a
liena appetūt nec sua largiunꝭ ut sollicite sciāt
qḋ ea de qua sūpti sūt cūctis hominibꝫ terra cō
munis est. ⁊ idcirco alimenta quoqꝫ omnibus
ɔmuniter ꝓfert. Incassum se ergo innocētes
putāt. qui ɔmune dei munꝰ sibi priuatū vendi
cant. Qui cū accepta non tribuūt in proximoꝝ
nece grassanꝭ. quia tot quotidie pene perimūt
quot moriēciū paupeꝝ apud se sbͤsidia abscō
dunt. Nā cū quelibet necessaria indigentibus
ministramꝰ. sua illis reddimꝰ nō nostra largi
mur. Justicie debitū pocius soluimꝰ. quā mise
ricordie opa impleamus. vn̄ et ipsa veritas cū
de misericordia caute exhibēda loqueretur ait.
Attendite inq̄d ne iusticiā vestrā faciatis corā
hominibꝫ. Cui sentēcie cōtinens psalmista ⁊ di
cit. Dispersit dedit pauperibꝫ. iustia eius manet

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-494/0089
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG